Doamne, Tu-n necazuri
lângă noi rămâi,
chinurile noastre, Tu le-
nduri întâi;
ele mai 'nainte trec prin
mâna Ta,
şi nu-ngădui numai cât
putem răbda!

**Lacrimile noastre numărate sânt,
Tu masori povara duhului înfrânt.
Tu porţi mâna care taie-n rana grea,
şi nu-ngădui numai cât putem răbda!**

Zilele-ncercării Tu le-ai mărginit,
mărginită-i jalea celui asuprit.
Mărginit e răul şi puterea sa,
şi nu-ngădui numai cât putem răbda!

Doamne, Tu-n necazuri
fii cu toţi ai Tăi,
să nu meargă singuri pe-
a durerii căi.
Curăţeşte totul Tu, cu
mâna Ta
să nu-ngădui numai cât
pot ei răbda.